MAATALOUS

Parsinavettoja tai häkkikanaloita koskeva lainsäädäntö vastasi ajan henkeä, mutta aika muuttuu. **KANSLIAPÄÄLLIKKÖ JAANA HUSU-KALLIO, MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ**

Härkäpapu, ruis ja öljykasvit pärjäsivät

Viljatilojen viime vuoden tulos on synkkä jo toista vuotta peräkkäin. Kevätviljat tekivät tappiota keskimäärin 80–220 euroa hehtaarilta.

Tärkein syy on hinta: Viime syksynä viljan hinnat laskivat 20–50 euroa tonnilta verrattuna syksyyn 2013. Tuotantokustannukset pysyivät lähes ennallaan.

Tulokset on laskettu Pro Agrian viljelyn kehittämisryhmien tuloksista.

Ruis pärjäsi kevätviljoja paremmin. Sen tulos oli noin 100 euroa hehtaarilta plussan puolella ja viljoista paras.

Keskiarvot eivät kerro kaikkea. ”Paras neljännes tiloista saavutti kaikilla kasveilla voitollisen tuloksen. Niillä sato oli noin 600 kiloa hehtaarilta keskimääräistä parempi ja kustannukset 90 euroa hehtaarilta pienemmät”, palveluryhmäpäällikkö **Sari Peltonen** Pro Agria Keskusten liitosta kertoo.

Härkäpapu paras

Parhaimman kannattavuuden saavutti härkäpapu, jonka 3 000 kilon hehtaarisato johti 180 euron nettovoittoon hehtaarilta.

Kevätrapsi pääsi sadan euron nettovoittoon ja kevätrypsikin 1 500 kilon hehtaarisadolla niukasti plussan puolelle.

Eniten tappiota, 200 euroa hehtaarilta, teki kaura 3 700 kilon hehtaarisadolla ja 128 euron tonnihinnalla.

Myös kevätvehnän taloudellinen tulos oli monille pettymys, jos sen laatu romahti elokuun sateissa ja sato päätyi kaikista panostuksista huolimatta rehuksi.

Rehuvehnän hinta oli syksyn aikana noin 40 euroa tonnilta heikompi kuin leipävehnän. Tämä pienensi esimerkiksi 30 hehtaarin vehnäalan satotuottoja noin 5 000 euroa.

Nettovoittoa laskettaessa satotuotoista ja tuista on vähennetty pois kaikki kustannukset mukaan lukien työ ja kiinteät kulut.

Varmuutta monipuolisuudesta

”Pelkkiin kevätviljoihin pohjautuva viljelystrategia sisältää tämän hetken markkinatilanteessa paljon riskejä”, Peltonen sanoo.

”Viljelyn monipuolistamisella, jossa viljelykierrossa on kevätviljojen lisäksi syysmuotoisia kasveja sekä öljy- ja palkokasveja, tasataan sato- ja hintariskejä.”

> Viljely vaatii nyt oikeasti satsaamista niin, että pelloilta saadaan kunnon satoja.«
> **SARI PELTONEN**

Peltonen korostaa, ettei viljantuotanto lyö leiville vain keskisatoja tuottamalla. ”Viljely vaatii nyt oikeasti satsaamista niin, että pelloilta saadaan kunnon satoja.”

Nykyisillä hinta- ja kustannussuhteilla satojen pitäisi olla noin 5 000 kiloa hehtaarilta. Se tarkoittaa 1 300 kilon parannusta valtakunnan keskisatoihin hehtaaria kohden, Peltonen muistuttaa.

”Tämä ei tarkoita välttämättä lisäpanostuksia tuotantopanosten käytössä, vaan esimerkiksi viljelyn keskittämistä hyväkuntoisille pelloille ja parhaiden lajikkeiden ottamista viljelyyn.”

SATU LEHTONEN

Satovahinkokorvausprosentti vahvistettiin

Hallitus vahvisti torstaina viime vuoden viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten korvausprosentin. Valtion korvausosuus on aiempien vuosien tapaan 90 prosenttia viljelijöiden omavastuuosuuden ylittävästä vahinkomäärästä.

Viljelijöiden omavastuu vahingoista on 30 prosenttia. Omavastuu lasketaan koko viljelmän korvauskelpoisten kasvien sadon arvosta.

Satovahinkokorvaushakemuksia jätettiin viime vuodelta noin neljäsataa kappaletta. Vahinkoja korvataan noin kolmellesadalle tilalle.

MT

> Viljelijöiden omavastuu vahingoista on 30 prosenttia.

Luomun vaikutukset aluetalouteen syyniin

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa tarkastellaan luomutuotannon alue- ja kansantaloudellisia vaikutuksia.

Uusi tieto auttaa tuottajia ja päättäjiä päätöksenteossa, kun arvioidaan siirtymistä tavanomaisesta tuotannosta kohti luomua, kertoo projektipäällikkö **Leena Viitaharju**.

Verkkokyselyllä selvitetään muun muassa luomutuotannon kustannuksia, kysyntää sekä tuotannon nykytilannetta ja tulevaisuuden näkymiä.

Tuloksista lasketaan ennusteita luomutuotannon taloudellisia vaikutuksia, jotka kohdistuvat kansantalouden ja kaikkien Suomen maakuntien elinkeinoelämään ja työllisyyteen. Vastaavia laskelmia on Ruralia-instituutissa tehty muun muassa lähiruuan käytöstä julkisella sektorilla.

MT

Kysely: www.helsinki.fi/ruralia

Geenisoija ja veroale tarjolla avuksi maitokriisiin

Ruotsalaiset osaavat hämmentää keskustelua myös maitokriisin hoidossa. Venäjän tuontikieltoa tai alhaisia tuottajahintoja on turha syyttää alan vaikeuksista, Dagens Nyheterissä julkaistussa mielipidekirjoituksessa todetaan.

Raaka-aineasiantuntija **Torbjörn Iwarson** Carnegiesta ja tiedotusjohtaja **Lydiah Wålsten** Timbrosta löytävät viisi lääkettä, joilla ruotsalainen maito voidaan pelastaa: sallimalla geenimuunneltu soijarehu, perumalla karjan laidunnuspakko, alentamalla polttoaineveroja ja pidättäytymällä lannoiteveroista ilman täyttä kompensaatiota alalle sekä läpikäymällä meijerialan yrityskeskittymät.

Kirjoittajien mukaan Ruotsi on ainoa Itämeren alueen maa, joka tuo enemmän maitotaloustuotteita kuin vie niitä.

VEIKKO NIITTYMAA

MTK: Eläinsuojelulaki nujertaa kotieläintuotantoa

Eläinsuojelujärjestöt ovat eläinsuojelulain uudistustyössä saaneet äänensä kuuluviin tuottajia paremmin, MTK sanoo. Ohjausryhmän puheenjohtaja vakuuttaa, että jokaisen kantaa on kuunneltu.

MTK pelkää valmisteilla olevasta eläinsuojelulaista tulevan niin tiukka, että kotieläintuotanto supistuu lähes olemattomiin. Maa- ja metsätalousministeriöstä vakuutetaan, ettei näin käy.

Eläinsuojelulain ympärillä käytävä keskustelu on politisoitunut ja polarisoitunut keskittyen pieniin yksityiskohtiin, sanoo asiantuntija, eläinlääkäri **Leena Suojala** MTK:sta.

”Eläinsuojelulakia ei nähdä osana yhteiskunnallista kokonaisuutta. Linkki kotieläimiin, kotieläintuottajiin, maaseutuun ja yhteiskunnan toimintaan puuttuu kokonaan. Maalaisjärki on kadonnut.”

Ohjausryhmän puheenjohtaja, kansliapäällikkö **Jaana Husu-Kallio** ihmettelee syytöksiä. ”Puheenjohtajana olen pyrkinyt siihen, että jokainen saa äänensä kuuluviin. Tavoitteena on saada kirkko keskelle kylää ottaen huomioon, mikä on mahdollista ja järkevää.”

Husu-Kallion mukaan uudistustyön lähtökohdista ei ohjausryhmässä ole ollut erimielisyyksiä.

”Yhteinen vahva näkemys on, että mennään eläinten hyvinvointi edellä saattaen voimaan EU:n tehokkainta eläinsuojelulakia. Tavoitteena on selkeä kokonaisuus sekä tehokas, kattava ja tasapuolinen eläinsuojeluvalvonta.”

Erimielisyydet löytyvät yksityiskohdista, kuten eläinten pito-olosuhteiden määrittelystä, ohjausryhmän puheenjohtaja jatkaa.

Rikollisiksi tuomitut?

Tuottajajärjestön mielestä ohjausryhmässä keskusteltu parsinavetoiden kieltäminen on räikeä esimerkki sallitun tuotantomuodon tekemisestä rikolliseksi, vaikka 75 prosenttia lehmistämme elää edelleen parsinavetoissa.

Kieltoa pidetään MTK:ssa myös osoituksena eläinsuojelujärjestöjen kannan pääsystä niskan päälle.

”Miten voidaan maidontuottajille perustella, että te olette vuosikymmeniä toimineet väärin?” Suojala kysyy.

Husu-Kallio vakuuttaa, ettei hän sen paremmin kuin ministeri **Petteri Orpokaan** ole syyllistämässä parsinavettatilojen emäntiä, isäntiä tai tuotantomuotoa.

Husu-Kallio muistuttaa, että eläinsuojelulain sisällöstä ei vielä ole päätetty mitään. Mikäli parsinavetat kielletään, luvassa on pitkät siirtymäajat, kuten muissa vastaavissa lakimuutoksissa.

Esimerkkeinä hän mainitsee eläinkuljetuskalustoa koskeneet muutokset sekä häkkikanalakiellon.

Jälkimmäisen siirtymäaika oli 12 vuotta.

”Parsinavettoja tai häkkikanaloita koskeva lainsäädäntö vastasi ajan henkeä, mutta aika muuttuu”, Husu-Kallio huomauttaa.

Yhteiskunnan ja kuluttajien asenteiden muutoksesta maidontuotantoa kohtaan kertoo hänen mielestään esimerkiksi se, että myyntiin on tullut vapaiden eli vain pihatoissa elävien lehmien maito.

MAIJA ALA-SIURUA

HARRI NURMINEN

Liisa Aholan navetassa Padasjoella on 50 parsipaikkaa. Vuonna 1978 rakennettu navetta peruskorjattiin perin pohjin vuonna 2009.

Sirupakko parantaisi kissojen asemaa

Koirien ja kissojen pakollinen merkintä ja rekisteröinti parantaisi kissojen asemaa, toteaa asiaa selvittänyt Eläinten hyvinvointikeskus.

Merkintä- ja rekisteröintipakko saattaisi antaa myös epäsuorasti keinoja puuttua koirien laittomiin tuonteihin ja pentutehtailuun.

Eläinten hyvinvointikeskus selvitti asiaa maa- ja metsätalousministeriön toimeksiannosta.

Selvityksen mukaan rekisterin luomisessa ja ylläpidossa voitaisiin hyödyntää jo olemassa olevia järjestelmiä. Kustannuksia aiheutuisi kuitenkin rekisterin pystyttämisestä ja ylläpidosta, ja valvonta vaatisi myös viranomaisresursseja.

Kissojen ja koirien tunnistusmerkintä ja rekisteröinti tarkoittaa sitä, että jokaisella eläimellä olisi nahan alla mikrosiru, jonka tiedot on kirjattu rekisteriin yhdessä omistajatietojen kanssa.

Näin esimerkiksi löytöeläimen omistajan tiedot selviävät rekisteristä ja eläin voidaan palauttaa nopeasti takaisin omistajalleen.

Kissoille merkintä- ja rekisteröintijärjestelmä olisi tarpeellisempi kuin koirille.

Kissoja tulee löytöeläinhoitoloihin vuositasolla noin 10 000. Koirat on jo melko usein rekisteröity vapaaehtoisiin rekistereihin. Koirien tunnistusmerkinnästä ja rekisteröinnistä on säädetty kattavasti useissa Euroopan maissa.

Selvitys on osa eläinsuojelulain kokonaisuudistusta.

STT

ANTTI RAATIKAINEN

Löytöeläintaloihin tulee 10 000 kissaa vuodessa.

ELÄINSUOJELULAIN KOKONAISUUDISTUS

Uusi eduskunta käsittelee

Eläinsuojelulain kokonaisuudistusta valmisteleva työryhmä ja ohjausryhmä asetettiin syksyllä 2012.
Ohjausryhmän toimikautta on jatkettu vuoden loppuun.
Eduskunnan käsittelyyn laki päätyy aikaisintaan syksyllä.
Ohjausryhmä teettämiä selvityksiä:
- Nautojen pito parsinavetoissa ja pihatoissa
- Emakoiden tiineytyshäkeistä luopuminen
- Eläinsuojeluvalvonnan valtiollistamisselvitys
- Koirien ja kissojen tunnistusmerkintä- ja rekisteröintiselvitys.

Kuluvan vuoden aikana käsiteltäviä aiheita muiden muassa:
- Eläinten jalostus ja tavoitteet
- Eläinkilpailut ja eläinten näytteillä pito
- Kuka saa tehdä eläimille eläinlääketieteellisiä toimia, kuten tunnistusmerkinnät, nupoutukset ja kastraatiot
- Miten laissa otetaan huomioon luonnonvaraiset avuntarpeessa olevat eläimet
- Eläinsuojelulain suhde metsästys-, kalastus- ja luonnonsuojelulakeihin

Selvitykset ja kyselyiden yhteenvedot: www.mmm.fi/elainsuojelulaki

KOTIELÄINTALOUDEN PUOLUSTAJA

MTK haluaa tasapuolisen lain

MTK haluaa uudelta eläinsuojelulailta seuraavia asioita:
Ei halvaannuta kotieläintalouttamme. Suomalaisten tuotteiden kilpailukyky on turvattava, koska tuontielintarvikkeiden tuotantotavat ovat tuntemattomia.
Ei lisää byrokratiaa ja hallinnollista taakkaa.
Valvonnat riskiperusteisesti ja otannalla. Kaikkien kotieläintilojen tarkastaminen määräajoin on ajan, työvoiman ja rahan haaskausta. Valvontojen lisääminen ei ole ratkaisu, vaan niiden oikea kohdentaminen. Valvontaa saavat tehdä vain viranomaiset.
Luvaton eläintiloihin tunkeutuminen määriteltävä eläinsuojelurikokseksi.
Lain tulkinnan oltava yhtenäistä ja tasapuolista.
Turkistuotannon elinkeinovapauden pitää säilyä.

”Minkä puolesta ehdokkaasi taistelee?”

Uusi eläinsuojelulaki on pian valittavan eduskunnan yksi merkittävimmistä käsiteltäviksi tulevista laeista.

Nyt jokaisen kotieläintuottajan on aika vaikuttaa lain sisältöön. ”Kysy kansanedustajaehdokkaaltasi, minkä puolesta hän taistelee”, kannustaa asiantuntija, eläinlääkäri **Leena Suojala** MTK:sta.

”Mitä tiukemmat ja yksityiskohtaisemmat vaatimukset uudistettuun lakiin kirjataan, sitä enemmän pakkokeinoja, valvontaa ja rangaistuksia. Tämä lisää byrokratiaa ja hallinnollista taakkaa entisestään.”

Suojalasta näyttää pahasti siltä, että eläinsuojelulaki astelee jätevesilainsäädännön uudistamisen upottavissa jalanjäljissä. Siinäkin pieni mutta äänekäs joukko huomasi yhden pienen ongelman, joka haluttiin ratkaista lailla.

Ympäristöväki ei osannut tai halunnut mummonmökkien likavesiä suitsiessaan ottaa huomioon lakiuudistuksen kaikkia vaikutuksia. Lopputulemana oli käytännöstä vieraantunut sotku, jonka jälkiä korjataan edelleen.

Kuka tuottaa ruokamme?

Suojala muistuttaa, että maailman nälkäiset on ruokittava nyt ja tulevaisuudessa. Ruoka on kyettävät tuottamaan taloudellisesti ja tehokkaasti.

”Tämä tosiasia ei poistu, vaikka Suomessa säädettäisiin maailman tiukin eläinsuojelulaki.”

Jos suomalainen alkutuotanto kutistuu kutistumistaan, kotimainen elintarviketeollisuus alkaa kärsiä raaka-ainepulasta.

Pahimmillaan seurauksena on tuotantolaitosten sulkemisia ja irtisanomisia. Näitä seurauksia eläinsuojelujärjestöt eivät ole julkisuudessa juuri pohtineet.

Olipa laki millainen tahansa, on epätodennäköistä, että suomalaiset lakkaisivat syömästä eläinkunnan tuotteita. Jos ei ole kotimaista, lautaselle valitaan ulkomaista.

”Halutaanko jäädä tuontiruuan varaan, jonka alkuperää ja tuotanto-olosuhteita ei todellakaan voida tietää varmasti?”

Suojalan mielestä eläinsuojelujärjestöt pitävät itseään myös kuluttajien äänitorvena.

”Kuluttaja toiveineen on abstrakti käsite, jonka varaan ei voi rakentaa tiukkoja normeja. Eikä kuluttaja tiedä kotieläintaloudesta niin paljon, että hänen toiveidensa varaan kyettäisiin laatimaan lakeja.”

Toiveiden sijaan kuluttajan teot ratkaisevat. Ne teot ovat kansainvälistä kilpailu ja elintarvikekauppaa, jonka pelisääntöjä Suomi tai edes EU eivät kykene yksin sanelemaan, Suojala muistuttaa.

MAIJA ALA-SIURUA

Pääsiäisajan ilmoitusaikataulu

Perinteinen Maaseudun Tulevaisuuden värikäs ja runsas pääsiäisnumero ilmestyy **torstaina 2.4.2015**

Ilmestyy	Sisäänjättöaika
To 2.4.	Ti 31.3. klo 16.00
Ke 8.4.	To 2.4. klo 16.00

Lehti ei ilmesty pe 3.4. eikä ma 6.4.

Ilmoitusvaraukset:
p. 020 413 2321

Aineistot:
ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti